

[Gunnar Fog-Petersen.]

af Kornloven. Ja, der kommer jo en Kornlov; vi *har* en Kornlov, vi *faar* en Kornlov, vi kan ikke undvære en Kornlov. Men den kan naturligvis ikke blive saadan, som Det konservative Folkeparti ønsker den, for Partiet kan jo ikke bestemme, men det kan øve Indflydelse paa den.

Venstre siger, at de vil have Ejendoms-skatte nedsat. Nu er Ejendoms-skatterne efter min Mening et Spørgsmaal, hvis Betydning overdrives i meget høj Grad, og det, hvad enten man har den Forestilling, som de Konservative har, at disse Skatter praktisk talt helt burde afskaffes, eller man har den Forestilling, som er raadende i andre Kredse, at jo mere vi faar af dem, des lykkeligere bliver vi. Begge Forestillinger er efter min Mening lige meget ved Siden af. De, der vil have Ejendoms-skatterne op, saa de lægger Beslag paa Jordens fulde Værdi, siger, at de vil afskaffe alle andre Skatter; men det er jo saadan i Virkeligheden, at alle andre Skatter og alle Prioriteter altid har kunnet knibe sig ind ved Siden af, skubbe sig ind ved Siden af Ejendoms-skatterne, og det vil de ogsaa gøre i Fremtiden. Hvis Ejendoms-skatterne er meget høje, kommer det til at gaa ud over^o Ejendomsbesidderen, hvis han ikke kan vælte Skatterne fra sig, og det kan Bonden i Almindelighed ikke; derfor bliver Bonden fattig, naar Ejendoms-skatterne er meget høje. Det er en historisk Erfaring, som sikkert vil slaa til til alle Tider, som den har gjort det hidtil. Men vi har ikke høje Ejendoms-skatter her i Landet; vi har ujævne Ejendoms-skatter, saa ujævne, at de trænger til at *udjævnes*, og der foreligger jo et Forslag derom, som maaske ikke gaar vidt nok, men som er en god Begyndelse, et Forslag, som *kunde* gaa videre, og som vil komme til at gaa videre. Vi har, som sagt, ikke særlig høje Ejendoms-skatter. Min ærede Partifælle i det andet høje Ting, Folketingsmand Fogh, som var Ordfører derovre, paaviste, at Ejendoms-skatterne i 1933—34 for Landbrugets Vedkommende udgjorde ca. 1 pCt. af Landbrugskapitalen. Det var ganske vist det Aar, da den ved Kanslergade-Forliget gennemførte Skattelettelse virkede i sin fulde Kraft, og det er maaske derfor ikke helt berettiget at lægge dette Aar til Grund, men synderligt har Forholdet ikke forrykket sig siden.

Nej, det, som er det afgørende for Landbrugets Rentabilitet, er, som de ærede Medlemmer, der selv er Landmænd, særdeles vel ved, ikke en 4 à 4½ pCt.s Rente af

Landbrugskapitalen, ej heller 1 pCt. eller deromkring af denne Kapital i Skat, men det er Konjunkturerne for Landbrugsvarer, thi selv om Landbrugsproduktionen er begrænset og er begrænset saa stærkt, som den nu er, er den dog, sammenlignet med Produktionsapparatet, meget stor, og en Ændring af Konjunkturerne til det bedre eller til det værre giver sig Udslag, over for hvilke den normale Gæld og Ejendoms-skatterne enten bliver til ingenting eller bliver en Byrde, som naturligvis er vanskelig at bære, hvis den skal bæres gennem lang Tid, thi saa ved vi jo nok, at liden Byrde bliver langvejs tung. Prøv at tage et Landbrugsregnskab og regn ud, hvor meget der skal til af Stigning for Smørret f. Eks., og for mange Landbrugs Vedkommende for Kornet eller Kødet, for at Rentebyrden — naar der er Tale om normal Gæld — og Skatterne kan klares; saa ser man, hvor forholdsvis lille en Del af Produktionen de lægger Beslag paa. Men naturligvis, naar man paa Grund af ugunstige Konjunkturer i 9 Aar i Træk ligger under den fulde Forrentning, saa bliver saavel Skatter som Renter tunge Byrder at bære, for saa er der ingen Penge at betale dem med.

Derfor tror jeg, man overdriver Betydningen af Ejendoms-skatternes Nedsættelse som Kriseforanstaltning. Disse Ejendoms-skatter er jo endnu ikke for Amtsskatternes Vedkommende traadt fuldt i Kraft i Henhold til Kanslergade-Forliget, og de er i øvrigt i Øjeblikket stigende, fordi Amtsudgifterne er stigende paa Omraader, hvor Flertallet i Amterne — og det er jo Venstres Folk i næsten alle vore Amter — ikke hindrer dem i at stige, idet de er Fremskridtsfolk — hvilket de ikke skal have Utak for —, der gennemfører, hvad den moderne Sygehusudvikling o. s. v. kræver. Amtsskatterne stiger, fordi vi er inde i en Prisstigningsperiode, hvor Priserne i øvrigt stiger stærkere og mere frit for andre Varer end for Landbrugsvarer. Derfor kunde der være nogen Rimelighed i i Øjeblikket at overveje, om ikke denne Tilbagevenden til den fulde Skat, som Forliget af 1933 forudsætter, naar der bliver fuld Forrentning i Landbruget, under Hensyn til den Argumentation, jeg her har gjort gældende, og som jeg nok tror skal holde Stik, burde foregaa i et lidt andet Tempo; end man har tænkt sig, eller udskydes i nogen Tid. Der er saa meget mere Grund hertil, som det vistnok med Rette kan siges, at den Rentesats af 4,3 pCt., som man dengang fastlagde som det, der skulde være fuld Forrentning af Landbrugskapitalen og